Icoana Maicii Domnului de la Trifeşti, Roman

Materiale despre Icoana Maicii Domnului de la Trifeşti:

https://independent.academia.edu/emystea/Ic-MD-de-la-Trife%C5%9Fti

https://archive.org/details/@steaemy?query=Trife%C5%9Fti

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Trife%C5%9Fti

***

Biserica "Sfântul Nicolae" din Trifeşti a fost sfinţită în anul 1798, a fost construită în locul bisericii de lemn cu hramul "Înălţarea Domnului", biserica ce fusese stră-

mutată din vechea vatră a satului situată mai jos, spre albia secată a râului Moldova, din patrimoniul acesteia păstrându-se icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, descoperită de către un cioban în apele râului. Cu câteva sute de ani în urmă un cioban, care îşi avea stâna pe malul drept al râului Moldova, a găsit în albia râului o bucată de lemn, adusă de ape. A luat lemnul din apă şi a încercat să facă un foc cu el. În momentul în care a încercat să taie cu un topor acea bucată de lemn, ciobanul a observat că din acesta a început să curgă sânge. Speriat şi mirat, el a mers cu bucata de lemn la preotul satului. Din acel lemn a fost făcută Sfânta icoană, care s-a dovedit a fi făcătoare de minuni.

Sfânta icoană făcătoare de minuni de la Trifeşti o întruchipează pe Maica Domnului împreună cu pruncul Iisus, fiind cunoscută de către credincioşi sub numele: "Sfânta" sau "Sfânta de la Trifeşti". Este singura icoană făcătoare de minuni din Arhiepiscopia Romanului şi Bacăului aflată într-o biserică de mir. Această icoană este ca tipologie teologică „odighitria", adică cea care călăuzește, călăuzitoarea.

La icoana Maicii Domnului s-au făcut multe minuni și se fac și astăzi. Astfel aici își găsesc alinarea cei care au fost păgubiți. Icoana mai este vestită și pentru minunea de a aduce ploi cu rod peste ținuturile unde se făcea procesiune cu ea.

Mulţi creştini merg cu multă evlavie în pelerinaj la "Sfânta", pentru a-i cere Maicii Domnului sănătate şi belşug în case. *"Mă duc şi mă rog ca şi cum ar fi mama mea. Nu am o rugăciune anume, merg şi-i spun ce mă doare, ce mă frământă. Îi privesc chipul, mă uit în ochii ei, mângâi sticla... E a mea, Măicuţa mea. Îi văd chipul în faţa ochilor mereu, în gând, orice aş face, oriunde m-aş duce. O simt lângă sufletul meu, mă atrage ca un magnet, simt cum mă încălzeşte şi mă pătrunde o forţă care-mi zice că-i bine ce fac, şi să mă mai rog, ceva ce-mi dă încredere tot timpul... E aici, cu noi, e Sfânta noastră."*

Index

Acatist în cinstea icoanei Maicii Domnului de la Trifeşti, Roman

Acatist în cinstea icoanei Maicii Domnului de la Trifeşti, Roman:

https://www.academia.edu/124446561/Acatist_%C3%AEn_cinstea_icoanei_Maicii_Domnului_de_la_Trife%C5%9Fti_Roman

https://archive.org/details/ac_20241005

https://www.slideshare.net/slideshow/acatist-in-cinstea-icoanei-maicii-domnului-de-la-trifesti-roman/272206902

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Din iubire pentru poporul tău cuprins de multe necazuri şi nevoi, o prea curată Stăpână, Împărăteasa Cerului şi a pământului, ne-ai trimis icoana ta ce plutea pe apa Moldovei spre a fi nouă mângâiere şi scăpare, de aceea îţi cântăm: ***Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.***

Icosul 1

Pe malul râului Moldova, un cioban ce păştea oile văzând lemnul icoanei tale care plutea pe ape l-a tras la mal. Dar frica l-a cuprins când a văzut că lemnul sângera ca şi când ar fi fost viu, pentru care aducem ţie aceste laude:
Bucură-te, că pentru noi păcătoşii pe apa Moldovei ai venit şi ai fost găsită;
Bucură-te, că ai fost trasă la mal de cel ce păştea oile, cu multă grijă;
Bucură-te, că ciobanul cu mirare şi spaimă la preot a alergat;
Bucură-te, că lemnul icoanei tale care sângera, i-ai arătat;
Bucură-te, că vie, în icoana ce-a venit pe ape, eşti;
Bucură-te, că pe cei ce aleargă la tine, cu dragoste-i primeşti;
Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.

Condacul 2
Plin de mirare şi teamă ciobanul a mers în grabă la preot spre ai povesti cele întâmplate şi văzând amândoi minunea au dat slavă lui Dumnezeu cântând cu bucurie: ***Aliluia!***

Icosul 2
Vestea despre minunata descoperire s-a răspândit în toată zona Moldovei şi mulţi alergând la icoana ta, au dobândit ajutor în necazuri şi tămăduire pentru care aducem ţie, Maica lui Dumnezeu aceste laude:
Bucură-te, că mijloceşti mereu la Fiul tău;
Bucură-te, că scapi tot sufletul din orice greu;
Bucură-te, că eşti a lumii întregi vindecătoare;
Bucură-te, că de toată primejdia ne eşti apărătoare;
Bucură-te, că ne scoţi din scârbe şi nevoi;
Bucură-te, că te rogi pururi pentru noi;
Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.

Condacul 3
Plin de bucurie ciobanul a luat icoana acasă spre binecuvântare, dar tu Maica lui Dumnezeu, te-ai arătat în vis spunându-i că voia ta este ca Sfânta icoană să fie pusă în biserică, iar el ducând odorul sfânt în Casa Domnului a cântat: ***Aliluia!***

Icosul 3
De multe ori în decursul timpului s-a încercat mutarea Sfintei icoane de la Trifeşti, la alte biserici sau mănăstiri, dar de fiecare dată prin minune dumnezeiască, Sfânta icoană a rămas în acelaşi loc, pentru care auzi de la noi aceste laude:
Bucură-te, că de oameni nu te-ai depărtat;
Bucură-te, că icoana ta de la Trifeşti, nu s-a mutat;
Bucură-te, că pe poporul tău nu l-ai părăsit;

Bucură-te, că orice încercare de a te muta în altă parte nu a reuşit;
Bucură-te, a creştinilor zid puternic şi apărare;
Bucură-te, că de răutatea duşmanilor văzuţi şi nevăzuţi, ne eşti ocrotitoare;
Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.

Condacul 4
Multă mângâiere au aflat, toţi care au venit să se închine cu credinţă în faţa cinstitei şi de minuni făcătoare icoanei tale şi plini de bucurie văzând împlinite cererile lor au strigat: ***Aliluia!***

Icosul 4
Oamenii păgubiţi de răutatea furilor au venit la icoana ta numită Sfânta de la Trifeşti, ca să îţi ceară ajutor pentru necazul lor, iar tu descoperind iute paguba şi pe cei ce au furat, ai primit laude ca acestea:
Bucură-te, că oamenii îşi capătă lucrul furat;
Bucură-te, că pe tot sufletul întristat l-ai ajutat;
Bucură-te, că pe cel rătăcit din calea credinţei, l-ai îndreptat;
Bucură-te, că nimeni nu a plecat de la icoana ta neajutat;
Bucură-te, a celor păgubiţi grabnică ajutătoare;
Bucură-te, a creştinilor nevoitori încununare;
Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.

Condacul 5
Mult s-a tulburat poporul de seceta ce pusese stăpânire peste pământ. Toată osteneala lor era în primejdie să se piardă, fiind lipsiţi de hrana cea trebuitoare. Dar au alergat la tine Maica lui Dumnezeu, cu nădejde strigând Împăratului slavei: ***Aliluia!***

Icosul 5
Au scos în procesiune prin satele Moldovei icoana ta de la Trifeşti, o Maică a lui Dumnezeu care porţi în sfintele tale braţe pe cerescul tău Fiu şi oamenii te întâmpinau cu credinţă şi bucurie aducându-ţi aceste laude:
Bucură-te, că seceta degrabă o goneşti;
Bucură-te, că pământului însetat ploi liniştite îi dăruieşti;
Bucură-te, că în urma icoanei tale, norii se adună;
Bucură-te, că după procesiune, ploi binefăcătoare seceta curmă;
Bucură-te, că prin sate icoana ta, cu cinste este purtată;
Bucură-te, că de creştini cu credinţă şi bucurie e întâmpinată;
Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.

Condacul 6
Norii s-au adunat în urma Sfintei icoane aflată în procesiune şi ploi liniştite au adăpat pământul roditor, iar oamenii văzând că milostivirea ta nu i-a trecut cu vederea au cântat: ***Aliluia!***

Icosul 6
Ca la un izvor nesecat de binefaceri vin creştinii din toată ţara, să se închine icoanei de minuni făcătoare şi pleacă acasă cu bucurie, pace şi nădejde, pentru care primeşte aceste cântări:
Bucură-te, că tuturor le dai al tău ajutor;
Bucură-te, că porţi în braţe pe al nostru Mântuitor;
Bucură-te, că celor necăjiţi le dai alinare;
Bucură-te, că eşti celor sărmani şi nedreptăţiţi nădejde tare;
Bucură-te, că nimeni din cei ce au năzuit la tine nu a fost uitat;
Bucură-te, că pe tot sufletul cel necăjit şi întristat l-ai mângâiat;
Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.

Condacul 7
Oamenii învrăjbiţi au alergat la tine cu credinţă, spre a căpăta ajutor în necazuri, linişte sufletească şi împăcare. Văzând ei mulţimea de binefaceri, belşug, spor, sănătate şi împlinirea cererilor bune ce o reverşi tuturor au cântat cu mulţumire Domnului: ***Aliluia!***

Icosul 7
Cei bolnavi s-au vindecat, furii şi-au mărturisitt păcatul şi au dat înapoi lucrul luat cu nedreptate, cei învrăjbiţi s-au împăcat, ploi roditoare pământul a adăpat oprind seceta cumplită, cei nemângâiaţi au aflat degrab mângâiere şi ajutor în necazurile lor, cei ce nu aveau copii au dobândit prunci binecuvântaţi, iar noi văzând multele tale minuni aducem această cântare:
Bucură-te, că nu ne laşi, când suntem la greu;
Bucură-te, că în cuget, la rugăciune ne răspunzi mereu;
Bucură-te, că icoana ta de la Trifeşti, minuni a arătat;
Bucură-te, că celor păgubiţi lucrul înapoi ai dat;
Bucură-te, că celor ce te cinstesc le eşti ocrotitoare;
Bucură-te, a lumii întregi apărătoare;
Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.

Condacul 8

Lumea aceasta e plină de durere şi întristare, unde să alergăm decât la tine Împărăteasă cerească, căci pe cât poate Domnul a ne ajuta cu puterea, tot aşa tu Doamna noastră, ne poţi ajuta cu rugăciunea, iar noi vom cânta: ***Aliluia!***

Icosul 8

În durerile noastre alergăm la Sfintele icoane de minuni făcătoare cu credinţă, nădejde şi dragoste din care se revarsă belşug de har, mângâiere şi putere, iar noi văzând minunile tale aducem această cântare:
Bucură-te, că Sfânta de la Trifeşti eşti numită;
Bucură-te, Mireasă Cerească nenuntită;
Bucură-te, că mijloceşti la Domnul Împărat;
Bucură-te, că pe cei certaţi i-ai împăcat;
Bucură-te, că minunile tale s-au făcut cunoscute;
Bucură-te, că pe poporul tău îl scapi de necazuri şi de nevoi multe;
Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.

Condacul 9

Multe minuni ai arătat credincioşilor tăi din Trifeşti, din Moldova şi din toată ţara, care vin şi se închină ţie, căci nimeni nu a plecat nemângâiat de la Sfânta ta icoană, pentru care zicem: ***Aliluia!***

Icosul 9

Din dragoste pentru neamul omenesc ne-ai trimis Sfintele icoane cu chipul tău şi al Domnului Iisus, spre a afla alinare în tot necazul, tămăduire în boli de tot felul şi mângâiere în întristări sufleteşti. Iar noi cinstindu-le cum se cuvine şi sărutându-le cu smerenie, aducem această cântare:
Bucură-te, că Sfintele icoane ne aduc bucurie;
Bucură-te, că multele minuni scrise şi nescrise stau ca mărturie;
Bucură-te, că din Sfânta ta icoană primim har şi putere;
Bucură-te, că dobândim ajutor, vindecare şi multă mângâiere;
Bucură-te, că noi ca pe o făptură vie, în icoană te simţim;
Bucură-te, că prin mila şi ajutorul tău ne mântuim;
Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.

Condacul 10

Un logofăt cu famila sa, din multă evlavie a ferecat cu multă cheltuială în aur şi argint icoana ta numită, Sfânta de la Trifeşti, ca mulţumire pentru darurile dobândite şi a cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Multe boli cuprind trupul nostru datorită păcatelor, dar tu Stăpână roagă-l pe Doctorul cel mare, Creatorul cerului şi al pământului să ne dea grabnic vindecare, iar noi îţi vom cânta aceste laude:
Bucură-te, că icoana ta în argint şi aur a fost ferecată;
Bucură-te, că spre mângâiere, oamenilor ai fost lăsată;
Bucură-te, că cei ce te cinstesc află multă bucurie;
Bucură-te, că întăreşti pe cei ce trăiesc în feciorie;
Bucură-te, că celor căsătoriţi le eşti apărătoare;
Bucură-te, că prunci sănătoşi le aduci ca binecuvântare;
Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.

Condacul 11
Am păcătuit cu voie şi fără de voie, cu fapta şi cu gândul şi de multe ori te-am întristat Maica noastră, pe tine şi pe Fiul tău, dar tu roagă-l să ne ierte, iar noi îi vom cânta: ***Aliluia!***

Icosul 11
Maica Domnului, tu ne călăuzeşti pe drumul întortochiat al vieţii, tu eşti cea care aduci lumina în suflet şi limpezirea minţii, alungând toate gândurile întunecate de la cei care te cheamă în ajutor, iar noi cu credinţă şi nădejde aducem aceste laude:
Bucură-te, a lumii întregi Împărătească;
Bucură-te, că ai fost de Domnul Savaot aleasă;
Bucură-te, că ai născut pe al lumii Împărat;
Bucură-te, că mijloceşti la el neîncetat;
Bucură-te, că mult cinstit e al tău nume;
Bucură-te, că pururi te rogi pentru lume;
Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.

Condacul 12
Pe cruce fiind Fiul tău, Domnul nostru Iisus Hristos ne-a dat în grija ta, Împărăteasă cerească numindu-te Mama a noastră a tuturor, iar noi slăvind bunătatea şi purtarea Sa de grijă cu bucurie îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 12
Cinstind icoana ta cea făcătoare de minuni pe ape venită, Sfânta de la Trifeşti numită, tot poporul aducem ţie cântare de mulţumire zicând:
Bucură-te, rod al smereniei curate;
Bucură-te, cea plină de daruri binecuvântate;
Bucură-te, că pe Domnul Hristos în braţe l-ai purtat;
Bucură-te, că din sânii fecioreşti l-ai alăptat;

Bucură-te, că de Fiul tău, nouă păcătoşilor Mamă ne-ai fost încredinţată;
Bucură-te, că iei sub sfântul tău acoperământ lumea toată;
Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.

Condacul 13 (de 3 ori)
O, prea binecuvântată Împărătească a cerului şi a pământului, auzi-ne pe noi ce ne aflăm în suferinţe, boli, necazuri şi întristări de tot felul şi ne dăruieşte cele de folos spre binefacerea sufletului şi a trupului. Roagă-te la Fiului tău să ne izbăvească de toată primejdia, mânia, nevoia şi de toată răutatea, ca ceilalţi ani ai vieţii să îi petrecem cu sănătate, pace şi bună sporire spre mântuire, iar noi îi vom cânta cu bucurie: ***Aliluia!***

Se spune iarăşi:

Icosul 1
Pe malul râului Moldova, un cioban ce păştea oile văzând lemnul icoanei tale care plutea pe ape l-a tras la mal. Dar frica l-a cuprins când a văzut că lemnul sângera ca şi când ar fi fost viu, pentru care aducem ţie aceste laude:
Bucură-te, că pentru noi păcătoşii pe apa Moldovei ai venit şi ai fost găsită;
Bucură-te, că ai fost trasă la mal de cel ce păştea oile, cu multă grijă;
Bucură-te, că ciobanul cu mirare şi spaimă la preot a alergat;
Bucură-te, că lemnul icoanei tale care sângera, i-ai arătat;
Bucură-te, că vie, în icoana ce-a venit pe ape, eşti;
Bucură-te, că pe cei ce aleargă la tine, cu dragoste-i primeşti;
Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.

Condacul 1
Din iubire pentru poporul tău cuprins de multe necazuri şi nevoi, o prea curată Stăpână, Împărăteasa Cerului şi a pământului, ne-ai trimis icoana ta ce plutea pe apa Moldovei spre a fi nouă mângâiere şi scăpare, de aceea îţi cântăm: ***Bucură-te Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită.***

Sfânta de la Trifeşti - Scurt istoric

Biserica "Sfântul Nicolae" din Trifeşti a fost sfinţită în anul 1798, aşa cum se poate vedea inscripţionat pe piatra de deasupra uşii de la intrarea în biserică.

În sfântul lăcaş se păstrează Sfânta icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului pe a cărei îmbrăcăminte de argint suflat cu aur se află inscripţia următoare: *"Această Sfântă icoană a PreaSfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea fecioarei Maria, ce se află la biserică în satul Trifeşti s-au ferecat cu toată cheltuiala Dum. Iordache Rusit Vel. Biv. fiul Dum. Nicolai Rusit Biv. Vel. Logofăt de Ţara de jos şi a prea iubite soţiei lui. Dumisale Pulchiriţa Biv. fiica Dum: Constantin Balos Vel Logofăt de Ţara de jos, spre veşnica pomenire şi dorita mântuire sufletelor dumnealor sale şi niamul dumnilor sale, care s-a săvârşit la anul 1800 iunie 20…"*

Sfânta icoană făcătoare de minuni de la Trifeşti o întruchipează pe Maica Domnului împreună cu pruncul Iisus. Aceasta are o istorie aparte, ce se transmite din generaţie în generaţie.

Potrivit acesteia, cu câteva sute de ani în urmă un cioban, care îşi avea stâna pe malul drept al râului Moldova, a găsit în albia râului o bucată de lemn, adusă de ape. A luat lemnul din apă şi a încercat să facă un foc cu el. În momentul în care a încercat să taie cu un topor acea bucată de lemn, ciobanul a observat că din aceasta a început să curgă sânge. Speriat şi mirat, el a mers cu bucata de lemn la preotul sa-

tului. Din acel lemn a fost făcută Sfânta icoană, care s-a dovedit a fi făcătoare de minuni. Este cunoscută de către credincioşi sub numele: "Sfânta" sau "Sfânta de la Trifeşti".

Fiind cunoscută ca aducătoare de ploaie, credincioşii multor parohii au cerut, la vreme de secetă, ajutorul "Sfintei de la Trifeşti", care după procesiuni şi rugăciuni în biserici şi ţarine a adus apă atât de necesară oamenilor, animalelor şi roadelor pământului.

Mulţi creştini din eparhie, şi nu numai, merg cu multă evlavie în pelerinaj la "Sfânta", fie la biserica din Trifeşti, fie la bisericile unde Sfânta icoană se află în procesiune, pentru a-I cere Maicii Domnului sănătate şi belşug în case.

Sfânta de la Trifeşti - Istoric şi legendă

Biserica "Sfântul Nicolae" din Trifeşti a fost sfinţită în anul 1798, aşa cum se poate vedea inscripţionat pe piatra de deasupra uşii de la intrarea în biserică.

A fost construită în locul bisericii de lemn cu hramul "Înălţarea Domnului", biserica ce fusese strămutată din vechea vatră a satului situată mai jos, spre albia secată a râului Moldova, din patrimoniul acesteia păstrându-se icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, descoperită de către un cioban în apele râului. Această informaţie provine dintr-o însemnare a preotului Vasile Damian, care a slujit la această parohie până în anul 1884.

În Sfântul Lăcaş se păstrează Sfânta icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului care are o istorie aparte, ce se transmite din generaţie în generaţie.

Potrivit acesteia, cu câteva sute de ani în urmă un cioban, care îşi avea stâna pe malul drept al râului Moldova, a găsit în albia râului o bucată de lemn, adusă de ape. A luat lemnul din apă şi a încercat să facă un foc cu el. În momentul în care a încercat să taie cu un topor acea bucată de lemn, ciobanul a observat că din acesta a început să curgă sânge. Speriat şi mirat, el a mers cu bucata de lemn la preotul satului. Din acel lemn a fost făcută Sfânta icoană, care s-a dovedit a fi făcătoare de minuni.

Descriere a icoanei - Sfânta de la Trifeşti

Sfânta icoană făcătoare de minuni de la Trifeşti o întruchipează pe Maica Domnului împreună cu pruncul Iisus.

Pe îmbrăcămintea de argint suflat cu aur se află inscripţia următoare: *“Această Sfântă icoană a PreaSfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea fecioarei Maria, ce se află la biserică în satul Trifeşti s-au ferecat cu toată chel-*

tuiala Dum. Iordache Rusit Vel. Biv. fiul Dum. Nicolai Rusit Biv. Vel. Logofăt de Ţara de jos şi a prea iubite soţiei lui. Dumisale Pulchiriţa Biv. fiica Dum: Constantin Balos Vel Logofăt de Ţara de jos, spre veşnica pomenire şi dorită mântuire sufletelor Dumnealor Sale şi niamul Dumnilor Sale, care s-a săvârşit la anul 1800 iunie 20…"

Este cunoscută de către credincioşi sub numele: "Sfânta" sau "Sfânta de la Trifeşti".

Este singura icoană făcătoare de minuni din Arhiepiscopia Romanului şi Bacăului aflată într-o biserică de mir.

Fiind cunoscută ca aducătoare de ploaie, credincioşii multor parohii au cerut, la vreme de secetă, ajutorul "Sfintei de la Trifeşti", care după procesiuni şi rugăciuni în biserici şi ţarine a adus apă atât de necesară oamenilor, animalelor şi roadelor pământului.

Mulţi creştini din eparhie, şi nu numai, merg cu multă evlavie în pelerinaj la "Sfânta", fie la biserica din Trifeşti, fie la bisericile unde Sfânta icoană se află în procesiune, pentru a-I cere Maicii Domnului sănătate şi belşug în case.

Mormântul ciobanului

Unul din punctele de interes pentru cei care vizitează localitatea Trifeşti este mormântul ciobanului.

Monumentul este situat în curtea Şcolii generale cu clasele I-VIII nr.1 Trifeşti şi potrivit tradiţiei în locul respectiv ar fi fost înmormântat ciobanul care ar fi salvat icoana din apele învolburate.

În ziua de miercuri, înainte de Joia Înălţării, după oficierea Sfintei Liturghii, preoţii şi credincioşii prezenţi merg în procesiune cu Sfânta icoană la mormântul ciobanului, unde se săvârşesc: Aghiazma mică şi Sfântul Maslu.

Sursa: ***http://parohiatrifesti.ro/***

Icoana făcătoare de minuni de la Trifești - Roman

Ținutul Moldovei e cunoscut mai ales pentru bogata roadă duhovnicească, pentru splendoarea mănăstirilor și icoanele făcătoare de minuni. În apropierea orașului Roman, la nici 7 km, în localitatea Trifești, atestată documentar încă din timpul domnitorului Alexandru cel bun, se ascunde o frumoasă icoană a Maicii Domnului, icoană care a adus multă mângâiere credincioșilor ce s-au apropiat cu credință de ea.

Este atât de veche încât nu se știe nici unde a fost pictată, nici de către cine a fost adusă în țară, dar se știe că este o icoană a tradiției bizantină, cel mai probabil din Muntele Athos.

La Trifești, în timpuri imemoriale, era un Schit unde se spune că icoana a stat mult timp. Dar cum a ajuns această icoană acolo?

Se spune că în urma unei inundații valea a adus în aval mult material lemnos. Un cioban a văzut de pe marginea râului o scândură care-i venea foarte bine la coliba de la stână. Nereușind să o recupereze cu ușurință, a legat de o funie un cârlig și agățând-o a tras-o la liman. Nu mică i-a fost mirarea și mare i-a fost spaima să va-

dă că acolo unde a lovit cârligul, icoana sângera. A fugit la Schit și a povestit călugărilor cele întâmplate.

Îndată au venit la icoană și au început a se ruga și a face litanii după care au ridicat-o și cu multă cuviință au dus-o în biserică. Aici a stat până în secolul al XIX când icoana a fost așezată în biserica satului Trifești întrucât schitul nu mai era funcțional.

Ciobanul a murit, dar memoria lui a fost păstrată și cinstită așa încât an de an se făceau procesiuni cu icoana până la mormânt.

O altă tradiție, neconsemnată de părintele Ioanichie Bălan, spune că după ce baciul a recuperat scândura ar fi dus-o la stână unde încercând să o cioplească a văzut că din ea curge sânge. A căutat preotul satului, iar acesta, simțind că e în fața unui semn de la Dumnezeu a cerut să se picteze o icoană.

Alte tradiții spun că icoana ar fi fost adusă în Moldova de Andronic Paleologul în aceeași perioadă în care a fost dăruită și Maica Domnului de la Neamț.

Indiferent care dintre tradiții este adevărată, toate sunt de acord asupra harului ce rezidă în această icoană.

Ea a fost ferecată în argint aurit în secolul al XVIII, după cum stă consemnat pe ea: *În Sfântul Lăcaş se păstrează Sfanta icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului pe a cărei îmbrăcăminte de argint suflat cu aur se aflǎ inscripţia următoare: "Această Sfântă icoană a Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea fecioarei Maria, ce se aflǎ la biserică în satul Trifeşti s-au ferecat cu toată cheltuiala Dum. Iordache Rusit Vel. Biv. fiul Dum. Nicolai Rusit Biv. Vel. Logofăt de ţara de jos şi a prea iubite soţiei lui. Dumisale Pulchiriţa Biv. fiica Dum: Constantin Baloş Vel Logofăt de ţara de jos, spre veşnică pomenire şi dorită mântuire sufletelor dumnealor sale şi niamul dumnilor sale, care s-a săvârşit la anul 1800 iunie 20…"* (detalii pe http://www.primariatrifesti.ro/obiceiuri-si-traditii.html)

Această icoană este ca tipologie teologică „odighitria", adică cea care călăuzește, călăuzitoarea.

La icoana Maicii Domnului s-au făcut multe minuni și se fac și astăzi. Astfel aici își găsesc alinarea cei care au fost păgubiți.

Se spune că cei care au fost călcați de hoți și se închinau icoanei cu credință în majoritatea cazurilor își recuperau prejudiciul. Interesant este că efectul rugăciunilor era atât de puternic încât unii dintre hoți doar auzind zvonul că păgubitul ar fi la icoana Maicii Domnului de la Trifești se duceau pe ascuns și își lăsau prada. Alții, mai mândri se trezeau cu pagube mai mari decât beneficiul avut în urma furtului, le ardea grajdul, le mureau animale și alte năpaste dădeau peste ei, așa încât cu timpul icoana de lângă Roman a devenit un străjer al bunurilor sătenilor.

Icoana mai este vestită și pentru minunea de a aduce ploi cu rod peste ținuturile unde se făcea procesiune cu ea.

Bibliografie orientativă:
Arhim, Ioanichie Bălan, Sfintele icoane din România, Episcopia Romanului, 1999.
http://www.primariatrifesti.ro/obiceiuri-si-traditii.html)
http://www.crestinortodox.ro/icoane-facatoare-minuni/
http://www.crestinortodox.ro/pelerinaje/biserici-icoane-facatoare-minuni-romania-120003.html
https://doxologia.ro/iconografie/cele-mai-cunoscute-icoane-facatoare-de-minuni-din-moldova

(extras din materialul: Icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului - Cateheze întocmite pentru Postul Maicii Domnului, cu binecuvântarea Înalt-preasfințitului arhiepiscop și mitropolit Andrei, de către pr. lect. univ. dr. Liviu Vidican-Manci)

Icoana Maicii Domnului de la Trifeşti

Sfânta icoană făcătoare de minuni de la Trifeşti o întruchipează pe Maica Domnului împreună cu pruncul Iisus.

Pe îmbrăcămintea de argint suflat cu aur se află inscripţia următoare: *“Această Sfântă icoană a PreaSfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea fecioarei Maria, ce se află la biserică în satul Trifeşti s-au ferecat cu toată cheltuiala Dum. Iordache Rusit Vel. Biv. fiul Dum. Nicolai Rusit Biv. Vel. Logofăt de Ţara de jos şi a prea iubite soţiei lui. Dumisale Pulchiriţă Biv. fiica Dum: Constantin Bălos Vel Logofăt de Ţara de jos, spre veşnică pomenire şi dorită mântuire sufletelor dumnealor sale şi niamul dumnilor sale, care s-a săvârşit la anul 1800 iunie 20…”*

Este cunoscută de către credincioşi sub numele: “Sfânta” sau “Sfânta de la Trifeşti”.

Este singura icoana făcătoare de minuni din Arhiepiscopia Romanului şi Bacăului aflată într-o biserică de mir.

Fiind cunoscută ca aducătoare de ploaie, credincioşii multor parohii au cerut, la vreme de secetă, ajutorul "Sfintei de la Trifeşti", care, după procesiuni şi rugăciuni în biserici şi ţarine a adus apă atât de necesară oamenilor, animalelor şi roadelor pământului.

Mulţi creştini din eparhie, şi nu numai, merg cu multă evlavie în pelerinaj la "Sfânta", fie la biserica din Trifeşti, fie la bisericile unde Sfânta icoană se aflã în procesiune, pentru a-i cere Maicii Domnului sănătate şi belşug în case.

Biserica din Trifeşti, cu hramul în binecuvântata zi a Înălţării Sfintei Cruci, a fost zidită în urmă cu aproape 300 de ani de boierii locului.

La începutul secolului trecut, un cioban din zonă, aflat cu oile pe malul Moldovei, a văzut plutind pe râu o icoană şi a scos-o din apă, agăţând-o cu un cârlig din fier. Istoria spune că lemnul icoanei a sângerat în locul în care fusese străpunsă de cârlig. Speriat, ciobanul s-a rugat de iertare în faţa icoanei şi a dus-o iniţial acasă.

Noaptea, el a visat-o pe Maica Domnului, care i-a spus să ducă icoana găsită la biserica din Trifeşti, fiindcă acolo e locul ei.

De-a lungul timpului, s-au făcut nu mai puţin de opt încercări de a muta respectiva icoană în alte mănăstiri sau biserici mai importante din ţară.

De fiecare dată însă, aceasta s-a întors în mod miraculos, peste noapte, în biserica din Trifeşti.

Această icoană a Maicii Domnului are în primul rând darul de a aduce ploaia în vremuri de secetă. Apoi, ea şi-a demonstrat puterea dovedindu-i pe hoţii nedescoperiţi. Sunt consemnate zeci de cazuri în care hoţii s-au predat de bunăvoie poliţiei după ce persoanele pe care le prădaseră s-au rugat în faţa icoanei din Trifeşti.

În fiecare an, pe 14 septembrie, în ziua de hram a bisericii, locuitorii din zonă obişnuiesc să meargă în pelerinaj la icoana făcătoare de minuni.

Tradiţia cere însă ca pelerinajul să se facă neapărat pe jos, indiferent cât de mare ar fi distanţa dintre locurile de domiciliu ale credincioşilor şi biserica din Trifeşti.

Minuni ale icoanei Maici Domnului de la Trifești

Slujba dedicată Sfintei Marii atrage sute de credincioși. Icoana făcătoare de minuni atrage sănătate pentru credincioși și ploi în anii secetoși. Pelerinajul consacrat Sfintei Cruci parcurge peste opt kilometri și se oprește la cele cinci troițe ale satului.

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Trifești atrage, an de an, sute de credincioşi la slujba dedicată sărbătorii din 8 septembrie. *”Noi facem slujbe la fiecare mare sărbătoare din an, dar acatistul dedicat Maicii Domnului este considerat de credincioși deosebit și îi atrage la biserică mai mult decât la alte evenimente religioase”,* spune preotul Laurențiu Segneanu, paroh al bisericii “Sfântul Nicolae” din Trifeşti.

Biserica din Trifești a fost sfinţită în anul 1798, aşa cum se poate vedea inscripţionat pe piatra de deasupra uşii de la intrarea în biserică.

În Sfântul Lăcaş se păstrează Sfânta icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului pe a cărei îmbrăcăminte de argint suflat cu aur se află inscripţia următoare: *“Această Sfântă icoană a Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea fecioarei Maria, ce se află la biserică în satul Trifeşti s-au ferecat cu toată cheltuiala Dum. Iordache Rusit Vel. Biv. fiul Dum. Nicolai Rusit Biv. Vel. Logofăt de Ţara de jos şi a prea iubite soției lui. Dumisale Pulchiriţa Biv. fiica Dum: Constantin Baloş Vel Logofăt de Ţara de jos, spre veşnică pomenire şi dorită mântuire sufletelor dumnealor sale şi niamul dumnilor sale, care s-a să-vârşit la anul 1800 iunie 20…”*

Sfânta icoană făcătoare de minuni de la Trifeşti o întruchipează pe Maica Domnului împreună cu pruncul Iisus. Aceasta are o istorie aparte, ce se transmite din generaţie în generaţie. Potrivit acesteia, cu câteva sute de ani în urmă, un cioban care îşi avea stâna pe malul drept al râului Moldova, a găsit în albia râului o bucată de lemn adusă de ape. A luat lemnul din apă şi a încercat să facă un foc cu el. În momentul în care a încercat să taie cu un topor acea bucată de lemn, ciobanul a observat că din acesta a început să curgă sânge. Speriat şi mirat, el a mers cu bucata de lemn la preotul satului.

Din acel lemn a fost făcută Sfânta icoană, care s-a dovedit a fi făcătoare de minuni. Este cunoscută de către credincioşi sub numele: “Sfânta” sau “Sfânta de la Trifeşti”.

Fiind cunoscută ca aducătoare de ploaie, credincioşii multor parohii au cerut, la vreme de secetă, ajutorul “Sfintei de la Trifeşti”, care, după procesiuni şi rugăciuni în biserici şi ţarine, a adus apa atât de necesară oamenilor, animalelor şi roadelor pământului.

Mulţi creştini din eparhie, şi nu numai, merg cu multă evlavie în pelerinaj la “Sfânta”, fie la biserica din Trifeşti, fie la bisericile unde Sfânta icoană se află în procesiune, pentru a-I cere Maicii Domnului sănătate şi belşug în case.*”Puterea credinței ajută fiecăruia și tuturor, de aceea noi facem la fiecare sărbătoare slujbe care să întărească speranța și credința. O astfel de ceremonie va fi și cea dedicată Sfintei Cruci, sărbătoare din 14 septembrie, când facem un pelerinaj de peste opt kilometri pe la cele cinci troițe din sat, ceremonial dedicat credinței și smereniei”,* spune preotul paroh Laurențiu Segneanu.

Icoana Maicii Domnului de la Trifeşti, în mijlocul credincioşilor din Poieniţa

15 august 2017

Moment de bucurie duhovnicească pentru comunitatea din Parohia Poieniţa, Protopopiatul Paşcani. Icoana Maicii Domnului de la Trifeşti, cunoscută ca fiind făcătoare de minuni, a poposit aici duminică, 13 august, pentru câteva clipe de rugăciune. Sute de credincioşi au luat parte, alături de un sobor de preoţi, la Taina Sfântului Maslu, precedată de slujba Acatistului Adormirii Maicii Domnului şi de câteva rugăciuni de mulţumire.

Cu binecuvântarea Înaltpreasfinţitului Teofan, mitropolitul Moldovei şi Bucovinei, şi prin purtarea de grijă a preotului Marius Ionuţ Tabarcea şi a preotului Laurenţiu Segneanu, Sfânta icoană a fost purtată în pelerinaj de la parohia Trifeşti, Protopopiatul Roman, unde este păstrată cu evlavie de mai bine de 200 de ani.

Evenimentul organizat în Poieniţa are o tradiţie de 10 ani, luna august transformând parohia într-un mic centru de pelerinaj atât pentru enoriaşi, cât şi pentru credincioşii din împrejurimi.

În cuvântul de încheiere adresat pelerinilor, pr. protopop Pavel Postolachi a subliniat rolul Maicii Domnului în istoria creştinismului şi în viaţa credincioşilor, ea fiind protectoarea, ajutătoarea şi mijlocitoarea credincioşilor.

Totodată, pr. Florin Ţuscanu de la parohia Trifeşti, a detaliat istoria sfintei icoane, dar şi modul în care Sfânta a schimbat vieţile a mii de credincioşi, care, de-a lungul timpului, s-au rugat cu evlavie în faţa ei.

Icoana numită „Sfânta de la Trifeşti“

Icoana făcătoare de minuni de la Trifeşti o întruchipează pe Maica Domnului împreună cu Pruncul Iisus. Aceasta are o istorie aparte, ce se transmite din generaţie în generaţie.

Potrivit acesteia, la începutul secolului trecut, un cioban din zonă, aflat cu oile pe malul Moldovei, a văzut plutind pe râu o icoană şi a scos-o din apă, agăţând-o cu un cârlig din fier. Istoria spune că lemnul icoanei a sângerat în locul în care fusese străpunsă de cârlig. Speriat, ciobanul s-a rugat pentru iertare în faţa icoanei şi a dus-o iniţial acasă. Noaptea, el a visat-o pe Maica Domnului care i-a spus să ducă icoana găsită la biserica din Trifeşti, fiindcă acolo e locul ei.

Această icoană a Maicii Domnului are în primul rând darul de a aduce ploaia în vremuri de secetă.

Apoi, de-a lungul timpului a făcut numeroase minuni în sensul dovedirii pe hoţii nedescoperiţi, fiind consemnate în acest sens zeci de mărturii.

În celebra sa inventariere a icoanelor făcătoare de minuni din România, vrednicul de pomenire episcop Melchisedec Ştefănescu o aşază la loc de cinste în lista celor cincisprezece „Maici care plâng“, icoanele recunoscute oficial de Biserică drept făcătoare de minuni. Dintre acestea, Maica Trifeştiului e singura care nu se află azi în mari mănăstiri voievodale, rămânând, mai departe, într-o biserică de sat, mult prea puţin cunoscută. Credinţa şi iubirea oamenilor au ţinut-o aici. Fiind cunoscută ca aducătoare de ploaie, credincioşii multor parohii au cerut, la vreme de secetă, ajutorul „Sfintei de la Trifeşti“, care, după procesiuni şi rugăciuni în biserici şi ţarine, a adus apa atât de necesară oamenilor, animalelor şi roadelor pământului. (Pr. Marius Ionuţ Tabarcea)

Bogdan Lupescu - Sfânta de la Trifeşti

Maica Domnului cu ochii pierduţi în zări

- Una din cele mai puternice icoane făcătoare de minuni din Moldova se află într-un sat aşezat pe podişul care leagă Romanul de Bacău - Comună mare, cu aproape cinci mii de suflete, aşezată pe şesuri înalte, aliniate între apa Moldovei şi apa Siretului, Trifeştiul pare, în începutul acesta de primăvară, un sat pustiu. Uliţe goale, porţi ferecate, nici măcar un câine care să latre în urma ta. Doar o drujbă se aude pierdut, undeva, spre culmea Climeştiului. Şiun nechezat de cal, înhămat la o căruţă proptită în faţa unei cârciumioare pustii.

Lângă el, un om cu o ţigară în mână ne priveşte întrebător: "Aţi venit pentru Sfântă? Nu s-a întors încă de la Bacău. E pornită în pelerinaj, se întoarce mai către seară".

Îi spunem că am vrea să intrăm în biserica satului şi ne îndeamnă să-l căutăm pe dascălul Ciprian. *"Om bun, omul lui Dumnezeu. Şade colea, la capătul uliţei. Strigaţi tare să vă audă, că în perioada asta, a postului mare, lumea stă mai retrasă. Iar acum o aşteaptă pe Sfânta. Pe seară, o să fie toţi la biserică".*

Mergem iarăşi prin satul pustiu, cu casele zăvorâte. În ograda dascălului nu se vede şi nu se mişcă nimic. Îl găsim, în cele din urmă, în bătătura unor bătrâni, pe care-i ajută la tăiat lemne. Om tânăr, cu chip bălai. Îi spunem că am vrea să intrăm în biserică, şi el ne însoţeşte cu o bucurie curată, de parcă ar fi ştiut că venim. "Acuma-i linişte în sat, dar să vedeţi mai pe seară!", zice misterios.

Albă, cu o singură turlă, înconjurată de morminte bătrâne, biserica adăposteşte, de peste două sute de ani, comoara Trifeştiului: o icoană a Maicii Domnului făcătoare de mari minuni. Magia începe înainte să dai cu ochii de ea. Cum intri între pereţii albaştri, pictaţi cu sfinţi, privirea porneşte singură spre partea stângă a altarului, către un postament ascuns în penumbră, învăluit, cumva, de mister. Locul icoanei. Am senzaţia clară că în spaţiul acela se petrece "ceva".

De altfel, dascălul priveşte şi el, în aceeaşi direcţie, cu o grijă aparte, încordată. Nu vorbim, dar sunt sigur că simţim, deopotrivă, o "prezenţă" în biserică, poate o energie adunată prin veacuri în locul acela, "făptura" rugăciunilor rostite de credincioşi. Acolo, în stânga catapetesmei, stă de secole "Sfânta de la Trifeşti", Maica ocrotitoare a întregului sat şi-a acestei părţi de Moldovă.

Oamenii din sat sunt în permanenţă cu gândul la ea. Îi poartă chipul în minte, o cheamă-n rugăciuni, oricând se simt apăsaţi. Toţi au încă în suflet întâmplarea aceea, din 1952, când episcopia a hotărât să mute definitiv icoana la Roman, la biserica Precista mare... Au venit s-o ia, fără a-i anunţa pe localnici, cu mai mulţi orăşeni şi-o trăsură împodobită frumos, dar n-au putut să ridice icoana din locul ei. S-a lăsat atât de grea, că n-au izbutit s-o clintească. Preoţii au făcut rugăciuni, acatiste şi ectenii, însă totul a fost în zadar.

Altădată a venit episcopul însuşi s-o ia, într-o trăsură de ceremonie, cu patru cai, cu preoţi şi odăjdii, dar iarăşi n-au reuşit să treacă de hotarul satului, căci bidiviii n-au putut să mai facă nici un pas dincolo de podul de peste apa Moldovei.

De atunci, nimeni n-a mai îndrăznit să încerce să mute Sfânta din Trifeşti. Pleacă numai "împrumutată", pe la alte biserici din ţinutul Bacăului, aşa cum s-a întâmplat şi acum... A plecat cu binecuvântarea localnicilor, spre a fi în folosul a mii de oameni care-o cereau şi aveau nevoie de ea. Dar, peste nici două ore, se va întoarce acasă.

Dascălul îmi zice că are emoţii. Se simte asta din graba, din neliniştea lui. Hotărâm să stăm şi s-o aşteptăm.

Lemnul din care curge sânge

Doar o copie întunecoasă ţine acum locul Sfintei. O imagine fără viaţă şi fără putere. "O să vedeţi, când vine, parcă se însufleţeşte biserica", zice dascălul. Nu-i zi în care să nu vină aici, să nu se închine, "vorbind cu ea" şi cerându-i poveţe. Apoi aprinde becurile catapetesmei şi-mi spune povestea Maicii găsite pe ape, aşa cum aveam s-o aud aidoma de la toţi credincioşii, nu ca pe o legendă, ci ca pe un fapt real, petrecut acum vreo două sute de ani.

Există dovezi şi amintiri statornice, ale "bunicilor bunicilor", despre acel cioban care a văzut plutind un soi de scândură mare, pe apa Moldovei... "A văzut-o în ape, mare, înnegrită, mergea la vale şi-a tras-o la mal", povesteşte dascălul. "Era ciobanul care păzea oile din satul nostru. Şi-a dus-o la stână şi a vrut să facă din ea o portiţă la staul. Noaptea o închidea, dimineaţa o tot găsea deschisă. O mână nevăzută o deschidea, slobozind mieii... Şi atunci a zis să o taie, să-şi facă din ea surcele pentru foc. Nu ştia, n-avusese cum să ştie că-i icoană, căci era neagră de cât plutise pe ape, de cine ştie unde... A luat baltagul şi-a lovit, iar din lemn a început să curgă sânge. Sânge roşu, sânge viu, omenesc! A luat icoana însângerată şi-a dus-o la un preot bătrân, în biserica din sat - biserica era jos, în timpul acela, lângă apa Moldovei. Preotul a curăţat-o şi-n mâna lui s-au arătat chipurile sfinte!..."

Întâmplare adevărată! Se păstrează numele preotului de atunci, numele locului unde s-a găsit Sfânta ("Moldova seacă"), ba şi mormântul ciobanului care a scos-o din apă, loc unde se fac pelerinaje şi azi.

Mergem cu dascălul Ciprian să ni-l arate. E undeva lângă primărie. Peste mormânt a fost ridicat un foişor de lemn, unde vin mulţimi de creştini, în miercurea de

dinainte de Înălţare, la renumitul Maslu de obşte, unde s-au tămăduit de-a lungul vremii mii de oameni.

Umblăm prin satul parcă părăsit, cu dascălul după noi. Coborâm spre apus, pe un fir de drum şerpuit, ca să ne arate dealul pe care altădată credincioşii îl urcau în genunchi, când veneau la icoană, aşa cum mulţi dintre ei urcă şi azi povârnişul acesta golaş, numit Jidovina. Unii vin pe jos, şapte kilometri, de la Roman sau mai de departe, îngenunchează în lutul roşu şi urcă dealul, fiecare după puterea lui, rugându-se necontenit. Peste un kilometru de pocăinţă pentru întâlnirea cu Maica Domnului. "Şi bătrânele. Mai ales să vezi bătrânele... Câţi dintre noi ar putea?" Atât de mare este credinţa.

Ploi din senin

Biserica din Trifeşti / Jidovina, dealul urcat în genunchi

Icoana Maicii Domnului din Trifeşti mai e numită şi "Icoana apei"... Dascălul a fost într-o mulţime de procesiuni cu ea, cu popor mult. A fost prin sate unde nu mai plouase de luni de zile, pe câmpuri uscate, prin orăşele lihnite de secetă, a simţit puterea icoanei în toată tăria ei. "Întotdeauna a plouat! Fără excepţie", spune dascălul Ciprian. "

Am fost prin sate uitate de Dumnezeu, cu praful gros aşternut peste case, prin locuri unde oamenii implorau un picur de apă. Era cerul senin, încremenit, sticlă, de săptămâni şi luni întregi... Oamenii posteau până seara, veneau cu inimile curate. Făceam rugăciune la o fântână sau pe ţarină, la un hotar, toată mulţimea cu rugăciunile unite într-un singur glas. Şi n-apucam să ajungem până la biserică, şi începea să plouă ca din senin, de rupea pământul. Veneau norii în urma noastră, pe câmp, ne-ntorceam acasă cu icoana udată... Şi toată lumea se minuna şi se bucura şi cânta mai departe... Aşa a fost mereu, din istorie. Nu-i vară să nu fie cerută de credincioşi, în satele lor, când sunt secete. Şi plouă negreşit în ziua şi ceasul când facem rugăciunea cu toţii împreună. În clipa aia, fără excepţie!"

În procesiunile pentru aducerea ploii, localnicii au constatat un lucru uimitor: când trebuiau să treacă peste o apă, chiar şi peste un pârâiaş, icoana iarăşi "se lăsa grea"

şi nu mai putea fi clintită nici de cei mai puternici bărbaţi, ci doar de feciori sau fecioare, cu trup curat.

"N-o să credeţi, dar putem să mergem cu ea aici, la Valea Neagră, şi-o să vedeţi. Noi doi, împreună, n-o putem trece apa. Nu putem s-o ţinem în mâini. Icoana poate fi dusă oriunde, dar nu peste ape curgătoare. Peste ape n-o duce decât trup curat. Fiindcă apa aduce curăţenie, iar Maica e şi ea curată şi pură... La fel, nu poate fi dusă nici acolo unde locul nu e curat.

Erau locuri despre care se zicea că-s blestemate, unde au fost crime sau alte spurcăciuni - n-o clinteai, nu mergea mai departe!

Odată au dus-o în ţarină la Secuieni, purtată într-o căruţă trasă de patru cai albi. În urma ei erau mii de oameni care au văzut miracolul. Voiau să se închine la o fântână, numită şi azi «Fântâna lui Mişoc», dar caii nu mai puteau să o care. Oricât le-au dat bice, oricât au împins căruţa, nu se urneau. Preoţii au înţeles şi au poruncit oamenilor să coboare în fântână. Acolo au găsit trupul unui copil mort, lepădat de mama sa, şi doar după ce l-au îngropat au putut să meargă mai departe şi să cheme ploaia..."

Ne despărţim de dascălul Ciprian. Mai are de mers pe acasă, să se-mbrace frumos, apoi trece iarăşi pe la biserică, pentru a mai aranja nişte lucruri, fiindcă a primit telefon: Sfânta e pe drum, se apropie de sat!...

Limpezirea minţii şi-a sufletului

La aproape 70 de ani, Olga Duminică are încă un chip alb, delicat, şi bujori ca de copil în obraji. A fost profesoară de română la şcoala din sat, a trăit curat, mereu aproape de icoană, încă din copilărie. Ştie toate poveştile.

"Erau mii de oameni, din toată ţara, toţi veniţi aici pentru Sfântă! Eram aşa de bucuroasă să-i găzduim... În curtea asta era plin de oameni veniţi la masluri, la rugăciuni. Îi culcam şi câte cinci în odaie, mulţi dormeau afară, în căruţe sau aici, pe prispă, vara, când era cald... Ţin minte două femei mai în vârstă, două doamne care veneau pe jos, tocmai din Sineşti, din apropiere de Iaşi. În fiecare an le-am găzduit la mine. 50 de kilometri pe jos, desculţe! Aveau încălţămintea în traistă. Mereu au fost pelerinaje, încă sunt şi azi. Am văzut oameni veniţi în cărucioare, oameni cu boli şi necazuri mari, le-am ascultat poveştile până noaptea târziu. Dar şi mai mulţi veneau să mulţumească, pentru lucruri doar de ei ştiute..."

Aşezată în pridvor, privind grădina ce sta să înflorească, aburită uşor de verdele primăverii, Olga Duminică îmi vorbeşte cu glas tremurat despre puterea rugăciunii, aşa cum a simţit-o ea, în faţa Icoanei Sfintei de la Trifeşti. Despre cum şi-a găsit împăcarea, după doar o singură rugă disperată, acum 17 ani, atunci când sora ei s-a sinucis şi a simţit că-şi pierde minţile şi toată credinţa.

Îmi spune cu lacrimi în ochi despre felul în care trebuie "să vorbeşti" cu Maica, direct, să-i spui ce te doare, cu toată fiinţa. "***Mă duc şi mă rog ca şi cum ar fi mama mea. Nu am o rugăciune anume, merg şi-i spun ce mă doare, ce mă frământă. Îi privesc chipul, mă uit în ochii ei, mângâi sticla... E a mea, Măicuţa mea. Îi văd chipul în faţa ochilor mereu, în gând, orice aş face, oriunde m-aş duce. O simt lângă sufletul meu, mă atrage ca un magnet, simt cum mă încălzeşte şi mă pătrunde o forţă care-mi zice că-i bine ce fac, şi să mă mai rog, ceva ce-mi dă încredere tot timpul... E aici, cu noi, e Sfânta noastră.*** Eu am un lucru: nu pot să mă rog în gând. Buzele mele se mişcă. Orice pot să citesc în gând, doar am fost profesoară de română şi-am citit atâtea cărţi, dar când e vorba de rugăciune, nu pot. Nu ştiu, nu pot! Rugăciunile trebuie să le şoptesc, să aud fiecare cuvânt, să-mi ţin mintea trează... Da, să-mi aud cuvintele. Prin răsuflarea mea pot fi atentă cum fiecare cuvânt se duce spre Dânsa...

Ăsta e rostul cel mare al icoanei de la Trifeşti", îmi spune Olga Duminică: limpezirea minţii şi a sufletului. Alungă gândul întunecat, dezleagă certurile şi-i împacă pe cei învrăjbiţi. Sute şi sute de cazuri sunt menţionate, cu date, în istoricul parohiei, încrâncenări care, prin închinare la Sfânta, s-au rezolvat. S-a stins vrajba şi dezbinarea dintre soţi, rude, fraţi, s-a închis judecata, s-a evitat divorţul, s-au descoperit pagubele şi pe vinovaţi, s-a recunoscut vina şi s-au împăcat oamenii. Maica Sfântă este o judecătoare a tuturor, îi ţine pe oameni înfrăţiţi. "Credincioşii nu pot trăi fără ea, căci li s-ar risipi gândurile. La asta ajută cel mai mult icoana noastră: îţi dă gândul cel bun".

Un vis împlinit

Şi-ncepe să se audă freamăt... Uliţele Trifeştiului sunt pline de oameni. Cum de au apărut, în nici jumătate de ceas, cât vorbisem cu Olga Duminică? Ieşim în uliţa mare şi păşim stingheriţi, printre femei tăcute şi scunde. "Vine Sfânta!", zice una dintre ele, strângând în palmă un mănunchi de lumânări subţiri. O cheamă Elena Ciobanu, poartă o broboadă neagră peste o căciulă roşie şi-i zice icoanei, cu sfiiciune, "Apărătoarea noastră", făcându-şi cruce de fiecare dată când îi rosteşte numele. Îi e îndatorată, şi ea, icoanei. N-are cum să uite maslul când s-a rugat pentru fiul ei bolnav, cu un cheag de sânge pe creier, căruia medicii i-au spus că nu mai au

ce să-i facă, şi atunci ea a alergat la icoană şi i-a spus plângând, atingând-o cu palmele: "Maică a Domnului, aşa cum ai plâns sub crucea unde era Fiul, aşa plâng şi eu la Dumneavoastră, să-mi scoateţi copilu' meu din boală!" N-are cum să uite, căci copilul ei e acum bărbat zdravăn şi, uite, păşeşte alături de ea, pe drumul către biserică.

Acum e iarăşi maslu, cu două săptămâni înainte de Înviere, şi în biserică s-au adunat deja zeci de oameni. Trei preoţi, în veşminte purpurii, stau înaintea credincioşilor şi le vorbesc despre Maica Domnului, cu braţele ridicate spre cer. Unul e fostul paroh al bisericii, Gheorghe Miron. Ceilalţi doi, Laurenţiu Segneanu şi Florin Ţuscanu, sunt atât de mândri şi înflăcăraţi că slujesc în biserica asta, de nu le ajung vorbele să-şi exprime recunoştinţa. Şi sunt convinşi că, în foarte scurt timp, Trifeştiul va ajunge unul din cele mai renumite locuri de pelerinaj din România.

Părintele Ţuscanu a fost multă vreme protopop al Romanului, hirotonit cu funcţie înaltă, dar a renunţat la tot ca să vină în Trifeşti, gest care le-a părut tuturor orăşenilor o nebunie. Dar el şi-a văzut viaţa împlinită. Binecuvântarea episcopului i-a părut preotului Ţuscanu un semn divin, aproape un miracol.

"Când eram copil, mama mă aducea la biserica asta, de la Roman, pe jos. Mă ţinea de mână şi urcam amândoi pe Jidovină, în genunchi... Aveam vreo zece ani. Habar n-aveam ce vreau de la viaţă, dar urcam la Sfânta, şi mama cădea la icoană şi-o ruga cu lacrimi să ne ajute, să ajung şi eu preot. Asta îşi dorea. Eram atât de săraci, tatăl meu fusese deţinut politic, condamnat 20 de ani pentru crimă împotriva orânduirii sociale, a stat în aceeaşi celulă cu Nicolae Steinhardt şi părintele Mina Dobzeu, a văzut cu ochii lui celebrul botez al monahului de la Rohia. După moartea lui, mama s-a îmbolnăvit de cancer şi singura nădejde i-a rămas la Sfânta, ocrotitoarea mamelor şi a copiilor... Urcam dealul, mereu în genunchi, şi ea se ruga atât de fierbinte, cum n-am văzut pe altcineva... Cinci ani s-a luptat cu cancerul şi-n fiecare zi îmi zicea: «Lasă, o să duc boala asta până când te-oi vedea cu veşminte!... » Aşa a fost. A murit la numai câteva zile după ce m-a văzut, cu ochii ei, hirotonit în biserică. Aşa că eu sunt astăzi aici ca rod al rugăciunilor ei. Şi Doamne, cât mă bucur!... "

Maica se întoarce acasă!

Icoana se întoarce acasă /Oamenii o ating cu mâna

Pe tot timpul maslului, vreme de două ore, toţi oamenii din biserică aveau să stea îngenuncheaţi. Sunt slujbe tari, la Trifeşti, de vindecări de boli şi dezlegări de blesteme. Preoţii îşi întind patrafirele peste spinările încovoiate şi citesc molifte ameţitoare. Veşmintele lor roşii acoperă norodul, care nici nu răsuflă, om lângă om, uniţi prin atingere într-o singură făptură. N-aş rezista să stau atât în genunchi, îmi spun mereu, uitându-mă la ţărăncile acelea neclintite, ce parcă s-au lepădat de sine, înlemnite în credinţa lor.

Tacu Veronica, femeia ce vinde lumânări, îmi zice că mulţi sunt străini, îi ştie după chip, cum ar fi acel poet pe nume Laurenţiu, care vine mereu de la Roman pe jos, rugându-se pe drum încontinuu; opreşte părintele maşina şi-l roagă să urce, dar el nu vrea, zicând că "aşa-i mult mai mare bucuria" întâlnirii cu Sfânta. Şi sunt şi alţii, mereu vin alţii, tot mai mulţi... E atât de puternică credinţa, o simţi din încordarea oamenilor ce-şi lipesc frunţile de podeaua bisericii, din năduşeala de pe frunţile preoţilor care citesc necontenit zeci şi zeci de acatiste la rând, te înfiori auzind cum părinţii iau asupra lor păcatele atâtor oameni, care le-au pus în palme, scrise pe foi de hârtie, speranţele.

Părintele Gheorghe Miron iese puţin din sobor, să-şi tragă sufletul. E prea mare apăsarea, povara rostirii atâtor necazuri. Se aşează oftând lângă mine, în strană, şi-mi zice şoptit că miracolele Sfintei din Trifeşti, nu au şir. Prin rugăciune la Sfânta s-au descoperit hoţi ce se tem şi azi de icoană, mai ceva decât de poliţie, s-au recuperat bani de la oameni ce nu-şi ţinuseră promisiunea, arătându-li-se în vise sau aievea, făcându-i pe nelegiuiţi să vină şi să-şi ceară iertare sau să se predea singuri poliţiei. S-au împăcat soţi, veniţi cu duşmănie, în aceeaşi zi, fără să ştie unul de altul, să plătească slujbe pentru câştigarea divorţului, însă s-au întâlnit chiar aici, în biserică, şi Maica Domnului le-a mişcat sufletele şi i-a unit din nou...

Şi, pe măsură ce-mi povesteşte toate astea, chipurile oamenilor îngenuncheaţi încep să se întoarcă spre uşă.

Un murmur stins străbate mulţimea, iar preoţii merg grăbiţi spre ieşire. Rămâne doar dascălul Ciprian, cântând necontenit, undeva în dreapta altarului, împreună cu câţiva bătrâni, parcă mai înflăcărat, mai emoţionat decât înainte. Ieşim în lumină. Câţiva credincioşi smeriţi scot dintr-o maşină, cu o grijă neomenească, icoana învelită într-un pluş cafeniu.

Preotul băcăuan Mihai Beicu îi supraveghează cu grijă, încercând să ajute, punând din când în când mâna pe ea, ca şi cum ar voi să-i încurajeze. "Continuu au venit oameni din tot oraşul, în fiecare zi, mii şi mii. O iubeşte tot Bacăul!".

Părintele Segneanu îi dă jos acoperământul, şi atunci o văd, şi eu, mai strălucitoare decât în poveştile pe care le-am auzit, luminând, efectiv, în mâinile lor, în veşmântul ei de argint şi de aur; Maica în braţe cu Pruncul Sfânt, amândoi cu chipurile încă limpezi şi atât de tulburătoare încât, fără să vreau, îngenunchez, şi eu şi îmi fac cruce. Icoana sfântă s-a întors la Trifeşti! Coincidenţă sau nu, chiar în clipa aceea, din tăpşanul de nori cenuşii de deasupra satului, a ieşit prima rază de soare.

"Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!... "

Înfăţişând-o mulţimii, cu amândouă braţele, părinţii intră în biserică! Ca la un semn, poporul se strânge în mijloc, suflet lângă suflet, într-un şir lung până la altar, întorcându-se cu trupurile spre intrare. Preoţii ridică icoana şi-ncep să păşească, purtând-o pe deasupra capetelor plecate. Patru copii diaconi, cu chipuri feciorelnice şi îmbrăcaţi în odăjdii de aur, flanchează alaiul, doi de o parte, doi de cealaltă - ţinând lumânări aprinse în mâini. Şi atunci, deodată, întreaga biserică porneşte să cânte, într-un singur glas: "Ca să strigăm ţie: Bucură-te Mireasă, pururea fecioară!..." După rânduieli vechi de când lumea, oamenii cântă, şi-n ochii lor văd lacrimi de fericire şi recunoştinţă. Ridică braţele, fiecare pe rând, ca să atingă ferecătura strălucitoare, mângâind-o, şi-n aceste atingeri simţi toată nădejdea că aşteptările li se vor împlini, că se vor tămădui prin aceste atingeri, că de aceea au venit aici şi că vor mai veni, până la sfârşitul timpului... Cu falã, preoţii din Trifeşti aşează icoana la locul ei, iar ea iradiază de parcă ar fi vie, luminând întreaga biserică.

Cu toţi ochii aţintiţi spre ea, lumea cântă, cântă mereu: "Bucură-te!... Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară!..."

Sfânta din Trifeşti are chip trist. Ochii ei, nefiresc de mari, învăluie depărtările c-o nesfârşită melancolie, presimţind, parcă, golgota Fiului ei.

În celebra sa inventariere a icoanelor făcătoare de minuni din România, episcopul Melchisedec Ştefănescu o aşează la loc de cinste în lista celor cincisprezece "Maici care plâng", singurele icoane recunoscute oficial de Biserică, drept "făcătoare de minuni". Dintre acestea, Maica Trifeştiului e singura care nu se află azi în mari şi bogate mânăstiri voievodale, rămânând, mai departe, într-o biserică de sat, mult prea puţin cunoscută. Credinţa şi iubirea oamenilor au ţinut-o aici. Aşa cum aveau să-mi spună credincioşii la sfârşitul Sfântului Maslu, "Ea este Mama noastră. Apărătoarea noastră. Nu ne lăsăm de Maica Domnului, până ce om muri..."

ΜΡ
ΘΥ

ΜΡ
ΘΥ
ΙΣ ΧΣ

Bucură-te, Maica Domnului mult cinstită, Sfânta de la Trifeşti numită!